

Sygn. akt IX Ca 755/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Charukiewicz (spr.)
Sędziowie:	SO Dorota Ciejek SO Krystyna Skiepmo
Protokolant:	sekr. sądowy Ewelina Gryń

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2016 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa B. L.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 6 lipca 2015 r., sygn. akt X C 504/15,

I. oddala apelację,

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt IX Ca 755/15

UZASADNIENIE

Powódka B. L. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) SA w S.

kwoty 6.794,37 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16 września 2014 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że z pozwanym łączyła ją umowa ubezpieczenia AC na okres od 12 grudnia 2013 roku do 12 grudnia 2014 roku w wariantcie serwisowym dla pojazdu J. (...). W dniu 17 sierpnia 2014 roku przedmiotowy pojazd został uszkodzony i pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił na rzecz powódki odszkodowanie w kwocie 9.693,18 zł. Rzeczywisty koszt naprawy samochodu wyniósł 16.487,55 zł i został udokumentowany fakturą VAT. Pozwany bezpodstawnie zastosował urealnienie cen części zamiennych w wysokości 50% podając w uzasadnieniu,

iż powódka nie udokumentowała zakupu nowych części oryginalnych. Ponadto pozwany powinien był wypłacić odszkodowanie w żądanej przez nią kwocie bez przedkładania przez powódkę faktur VAT, bowiem rzeczywisty koszt naprawy pojazdu nie przekraczał wartości wyliczonej w oparciu o wariant kosztorysowy.

Pozwany (...) SA w S. wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu podał, że łącząca strony umowa ubezpieczenia dobrowolnego daje podstawy do uzależnienia wypłaty odszkodowania w oparciu o fakturę od przedłożenia faktur dokumentujących zakup części zamiennych. Dodatkowo wskazał, iż nawet taka faktura podlega weryfikacji, której pozwany dokonał uznając stawkę za prace blacharsko-lakiernicze za zawyżoną. Pozwany wskazał, że przedłożona przez powódkę faktura nie dokumentuje zakupu części, bowiem jest to faktura zbiorcza za naprawę, do której załączony został kosztorys. Pozwany zakwestionował również prawidłowość postępowania powódki, która, zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia przy wariacie serwisowym, winna była sposób naprawy i wysokość wynikających z niej kosztów uzgodnić z pozwanym przed rozpoczęciem naprawy pojazdu, a z ciężących na niej z mocy umowy obowiązków się nie wywiązała.

Wyrokiem z dnia 6 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie oddalił powództwo. Zasadził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że powódka B. L. posiadała w (...) SA, obecnie (...) S.A. w S. umowę ubezpieczenia pojazdu marki J. (...), w tym ubezpieczenie auto- casco w wariacie serwisowym.

Ubezpieczenie AC w wersji serwisowej obejmowało szkodę częściową lub całkowitą powstałą w pojeździe na skutek m.in. uszkodzenia pojazdu przez osoby trzecie. W zależności od wyboru dokonanego przez ubezpieczającego przy zawieraniu umowy ubezpieczenia, wartość szkody częściowej miała być ustalana w wariacie kosztorysowym lub po opłaceniu dodatkowej składki - w wariacie serwisowym. W tym ostatnim ustalenie wartości szkody następowało po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych z ubezpieczycielem kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący naprawy w oparciu o normy czasowe producenta ujęte w systemie Audatex, średnią stawkę za roboczogodzinę adekwatną dla warsztatu naprawczego oraz ceny części i materiałów producenta ujęte w systemie Audatex, nie więcej niż średnie ceny zalecane przez producenta lub oficjalnego importera do stosowania przez ich sieć serwisową.

Przy wariacie serwisowym rozpoczęcie naprawy pojazdu, sposób naprawy i wysokość jej kosztów wymagały każdorazowego uprzedniego uzgodnienia z ubezpieczycielem. OWU przewidywały również obowiązek przedłożenia przez ubezpieczającego kompletu faktur dotyczących robocizny, części zamiennych i materiałów (również lakierniczych) w sytuacji, gdy koszty naprawy pojazdu przekraczają wartość ustaloną według wariantu kosztorysowego oraz weryfikację do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zamieszkania ubezpieczającego oraz ceny części do maksymalnej wysokości zawartych w systemie Audatex w wypadku udokumentowania fakturami naprawy dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z ubezpieczycielem.

W sierpniu 2014 roku należący do powódki pojazd został uszkodzony na parkingu przez nieznanego sprawcę. Uszkodzone zostały maska silnika, reflektor, przedni lewy błotnik, listwa drzwi przednich lewych, szyba drzwi przednich lewych oraz przednie lewe drzwi.

W związku z tym, iż powódka zamierzała sprzedać przedmiotowy pojazd, zaś nabywcy zależało na szybkości transakcji, powódka, bez uprzedniego uzgodnienia z pozwanym po przeprowadzeniu oględzin oddała samochód do naprawy do (...) B. P. K. w O.. Za naprawę powódka zapłaciła 16.487,53 zł.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał na rzecz powódki odszkodowanie w łącznej wysokości 9.693,18 złotych.

W ocenie Sądu Rejonowego roszczenie powódki nie zasługiwało na uwzględnienie. Prawa i obowiązki stron wynikają z umowy ubezpieczenia i stanowiących jej integralną część ogólnych warunków ubezpieczenia. Wynika z nich, że powódka była zobowiązana uzgodnić przed rozpoczęciem naprawy pojazdu, jej rozpoczęcie, sposób oraz jej koszty z ubezpieczycielem, czego powódka nie uczyniła. W wariantcie serwisowym, w którym ubezpieczony był pojazd powódki, rozliczenie szkody następowało po przedłożeniu ubezpieczycielowi faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uzgodnionych uprzednio kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący naprawy. Przedstawiona przez powódkę faktura nie spełniała tych wymogów. Została w niej wskazana tylko jedna pozycja: prace blacharsko – lakiernicze. Dołączona do faktury kalkulacja nie była zdaniem Sądu Rejonowego faktycznym dokumentem sprzedaży. Dotyczy ona hipotetycznych kosztów dokonania naprawy i nie stanowi dowodu jej faktycznego wykonania. Wobec tego Sąd uznał, że wypłacone dotychczas przez pozwanego odszkodowanie odpowiada wartości ustalonej w oparciu o ogólne warunki umowy przewidujące sposób ustalenia odszkodowania w przypadku naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z ubezpieczycielem. O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98§ 1 k.p.c.

Powyższy wyrok w całości zaskarżyła powódka zarzucając w apelacji naruszenie przepisów prawa materialnego, w szczególności:

1. art. 353¹ k.c. w zw. z § 22 ust. 6 OWU poprzez przyjęcie, że przystąpienie do naprawy pojazdu przed uzgodnieniem tego z zakładem ubezpieczeń, uzasadnia rozliczenie szkody w oparciu o wariant przewidziany w § 22 ust. 6 OWU;
2. art. 353¹ k.c. w zw. z § 22 ust. 5 OWU poprzez jego niezastosowanie i rozliczenie szkody w oparciu o wariant kosztorysowy;
3. art. 106e ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług przez przyjęcie, że elementem oraz integralną częścią faktury VAT nie może być załącznik, w postaci kalkulacji naprawy w którym wyszczególnione są poszczególne pozycje transakcji w postaci części, kosztów robocizny oraz innych materiałów.

Wskazując na powyższe zarzuty powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki B. L. kwoty 6.794,37 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16 września 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniosł o oddalenie apelacji wskazując w uzasadnieniu na trafność orzeczenia Sądu Rejonowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Należy w pierwszym rzędzie podkreślić, że Sąd Rejonowy przeprowadził prawidłowo i wnikliwie postępowanie dowodowe, dokonał trafnej oceny zebranego materiału dowodowego oraz logicznie uzasadnił swoje stanowisko. Prawidłowo również zastosował przepisy odnoszące się do ustalonego stanu faktycznego. Całość rozstrzygnięcia podziela Sąd Okręgowy.

Nie są zasadne zarzuty skarżącej naruszenia przez Sąd Rejonowy art. art. 353¹ k.p.c. Przepis ten stanowi, że strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały

się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Zgodnie z tą zasadą powódka nie godząc się na zapisy umowy i ogólnych warunków umowy, które uważała za niejasne, nie musiała zawierać umowy z wybranym ubezpieczycielem. Jeśli jednak zdecydowała się na przyjęcie praw i obowiązków wynikających z tej umowy, powinna tę umowę wykonać zgodnie z jej treścią.

Okolicznością bezsporną w sprawie jest fakt, że powódka nie uzgodniła z pozwanym naprawy pojazdu, co stanowiło naruszenie postanowień ogólnych warunków ubezpieczenia obowiązujących od dnia 1 czerwca 2012 r., co skutkowało koniecznością innego wyliczenia wysokości szkody.

Ogólne warunki ubezpieczenia jasno wskazują, że w przypadku wariantu serwisowego ustalenia wysokości szkody w przypadku udokumentowania naprawy pojazdu bez uprzedniego uzgodnienia z ubezpieczycielem, koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca stałego zameldowania lub miejsca siedziby ubezpieczonego lub ubezpieczającego, natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości zawartych w systemie Audatex, pomniejszonych o wysokość zużycia eksploatacyjnego (§ 22 ust 6 OWU).

Przedstawiona przez powódkę faktura, bez uprzedniego uzgodnienia rozpoczęcia, sposobu i kosztów naprawy pojazdu opiewała jednocześnie, na kwotę 16.487,53 zł i przewyższała wartość rozliczenia kosztorysowego, które zostało ustalone przez ubezpieczyciela na kwotę 7.471,83 zł. W tej sytuacji zgodnie z § 22 ust. 5 uwzględnienie kosztów naprawy pojazdu wymaga przedłożenia przez ubezpieczającego kompletu oryginałów faktur dotyczących robocizny, części zamiennych i materiałów (lakierniczych).

Dołączona do pozwu i przedłożona ubezpieczycielowi faktura wraz z kalkulacją takich wymogów nie spełniają. Trafnie wskazał Sąd Rejonowy, że przedmiotowa faktura zawiera tylko jedną pozycję – naprawa blacharsko-lakiernicza, a dołączona do faktury kalkulacja nie wskazuje na to by części w niej wskazane były rzeczywiście zakupione do naprawy pojazdu powódki, może stanowić jedynie teoretyczne, wyliczenie, wskazujące jakie części podlegały wymianie w uszkodzonym pojeździe oraz jaka jest ich średnia wartość. Wątpliwości również budzi fakt, że kalkulacja ta nie została sporządzona przez podmiot, który wystawił fakturę, a sama kalkulacja została sporządzona już po naprawie. Nie jest tym samym zasadny zarzut skarżącej, która twierdzi, że Sąd Rejonowy bezzasadnie uznał, iż załącznik w postaci kalkulacji nie może być częścią integralną faktury, gdyż rozważania Sądu I instancji nie dotyczyły tej okoliczności lecz treści przedmiotowego załącznika.

W związku z tym należy stwierdzić, że powódka nie dopełniła obowiązków wynikających z ogólnych warunków ubezpieczenia w zakresie nie tylko uprzedniego uzgodnienia naprawy pojazdu, ale również w odniesieniu przedstawienia faktur wskazujących na poniesienie przez powódkę kosztów robocizny, części zamiennych i materiałów.

Mając zatem na uwadze wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. apelację powódki oddalił jako niezasadną.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 4 i § 12 ust 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz.490 ze zm.) zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.